

عنوان مقاله:

مدیریت یکپارچه سازمانی در مواجهه با بحران طبیعی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مدیریت امور مالی، تجارت، بانک، اقتصاد و حسابداری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

محمدهادی پارسائی فرد - کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش خط مش گذاری عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

با وجود تلاش های اثربخش بسیاری که در گذشته برای مدیریت شهر انجام شده است، اما در برخی موارد نبود قوانین، مقررات و دستورالعمل های کارا و اجرایی و نیز ناهماهنگی بین شهرداری ها، سازمان های دولتی و ارگان های ذی نفع، نواقصی را در بخش های مختلف اداره شهر در مواجهه با بحران به همراه داشته است. امروزه شهرنشینی شتابان، موقعیت جغرافیایی نامناسب مراکز جمعیتی، عدم توجه به پهنه بندی خطرات، عدم تحقق برنامه های توسعه منطقه ای، رشد نامتوازن مناطق، نزدیکی مراکز جمعیتی به یکدیگر و افزایش تراکم جمعیتی سبب شده است تا در زمان وقوع بلایای طبیعی، با سوانحی بزرگ مقیاس مواجه شویم که این موضوع چالش های جدی را ایجاد می نماید. از طرفی به جهت هزینه بر بودن اقدامات پیشگیرانه در مواجهه با سوانح طبیعی به ویژه در کشورهای درحال توسعه، لزوم پرداختن به مدیریت حین بحران جهت پاسخگویی سریع و اثربخش به سوانح، به امری غیرقابل انکار بدل شده است. رشد شتابان شهرنشینی و گسترش بی رویه شهرها، معضلات و پیچیدگی هایی را به همراه داشته است. از پیامدهای این پدیده، شدت یافتن ضرب اهنگ تغییر "فضایی- کالبدی شهرها به طور اعم در مراکز شهری، بافت های کهن و اصولا بخش های مرکزی شهرها بطورخاص بوده است که اغلب سبب افت منزلت های اجتماعی، نابسامانی در سازمان فضایی-کالبدی، زوال اقتصادی و نا کارآمدی کارکردی در این محدود ه ها شده است. و در نتیجه می توان گفت وسعه شهر و مدیریت بحران مروری بر گذشته نشان می دهد که وقوع بلایای طبیعی نظیر سیل، زلزله و غیره، معمولا تاثیرات مخرب و زیانباری بر سکونتگاه های انسانی باقی گذارده و تلفات و خسارات سنگینی به جا گذاشته است. لذا از دیدگاه ایمنی، بهترین و مناسب ترین اقدام لازم، جداسازی انسان از منطقه خطر است؛ چرا که نمی توان خطر را محدود یا به طور کامل تحت کنترل درآورد.

کلمات کلیدی:

مدیریت یکپارچه، سازمان، بحران طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1476951>

